

Arbejderen paahviler. Hvis Bestemmelsen gaar ud, vil man være henvist til i de enkelte Tilfælde at spørge, hvem der lønner vedkommende Arbejder. Det er den egentlige Betydning af denne Bestemmelse, og Følgen af, at den gaar ud, vil blive den, at i de Tilfælde, som ere nævnte i § 4 Litr. A, og som angaa Virksomheder, for hvilke det kræves, at de drives som Næringsvej, vil vedkommende Arbejder kun have Adgang til en Forsikringssum, for saa vidt Arbejdslederen ogsaa lønner ham. I andre Tilfælde vil det i alt Fald være tvivlsomt, hvorvidt han vil have noget Krav mod sin Husbond, den, som har overladt Arbejdslederen at benytte hans Hjælp. — For de Tilfælde, som ere nævnte i § 4 Litr. B, vil man altid komme til, at det bliver henholdsvis Husbonden eller Arbejdslederen, som har Forpligtelse til at forsikre Arbejderen, eftersom det er den første eller den anden, der lønner den vedkommende, og det vil let ses, hvorledes det i ikke faa Tilfælde vil føre til Ubilligheder, hvad der jo netop ogsaa har givet Anledning til, at man har ønsket en Bestemmelse af dette Indhold udtrykkelig optagen i Forslaget. Navnlig vil det i det Tilfælde, som den ærede Forslagsstiller ogsaa nævnte i Gaar, hvor et Damptærskværk er udlejet paa Landet, være ubilligt at henvisse vedkommende Arbejder, der er ramt af et Ulykkestilfælde, til sin Husbond, saaledes at Forpligtelsen til at forsikre ham skulde paahvile denne, hvorimod det jo vil være en overordentlig let Sag for vedkommende Lokomobilejer at holde en stadig Forsikring Aaret rundt for sine Arbejdere og for de Arbejdere, som blive overladte ham paa de forskellige Ejendomme. Jeg maa derfor meget anbefale, at denne Bestemmelse bliver staaende.

Ved Ændringsforslaget Nr. 5 har den ærede Forslagsstiller tilsigtet en Omredaktion af den Bestemmelse, der findes optagen i Lovforslagets § 4, Punkt 4. Jeg kan for saa vidt godt tiltræde den ærede Forslagsstillers Tanke, som denne Bestemmelse maaske kan trænge til en Omredaktion, men jeg tror, at den ærede Forslagsstiller ikke har været ganske heldig med sin Redaktion. Det vil saaledes vistnok ikke være heldigt specielt at nævne „Til-

danning og Anbringelse af Jærn- og Tømmerkonstruktioner“ som et særligt Arbejde; jeg tror, at det vil være muligt at indføre det sammen med Bygningsarbejde paa, i og ved Bygninger ved en lille Omredaktion. — Men Hovedsagen er, at den ærede Forslagsstiller her har udeladt den Passus, som findes i Lovforslaget om, at Bestemmelsen kun skal ramme Bygninger paa over een Etage med Tagkvist. Det er en Bestemmelse, som jeg mener man ikke kan frafalde efter hele dens Historie. Der tillægges denne Bestemmelse ikke liden Vægt, og det sker blandt andet af Hensyn til de mange mindre Haandværkere, der paatage sig slige Arbejder rundt omkring i Landet, og som man mener, det er urigtigt at paalægge denne Forpligtelse. Jeg tror, at den Fare, man ser i Bestemmelsen, i Virkeligheden ikke eksisterer, og for saa vidt den ærede Forslagsstiller i Gaar omtalte Vanskeligheden ved at afgøre, hvorvidt et Hus er paa en eller flere Etager, navnlig om Tagkvisten skal regnes som en særlig Etage eller som en ren Tagkvist, er denne Vanskelighed ikke større, end at den let i Praksis vil kunne overvindes; baade dette Forhold og forskellige andre Forhold ville udvikle sig naturligt gennem Praksis.

Ændringsforslag under Nr. 9 er taget tilbage af den ærede Forslagsstiller, og jeg kommer da til Ændringsforslag under Nr. 10, 12, 13, 14, 15. og i Forbindelse dermed Nr. 16. Det er jo Forslag, der sigte til at forandre de Bestemmelser i § 5, som indeholder de Satser, der ville kunne tillægges den forsikrede dels i Form af Dagpenge, dels i Form af en Forsikringssum enten i Tilfælde af Invaliditet eller hans efterladte i Tilfælde af Død. Jeg mener ikke at kunne anbefale det høje Ting at gaa bort fra den Metode, der er fulgt i Lovforslaget, at opstille et vist Spillerum mellem de Summer, der her ville kunne tilstaa. For Dagpengenes Vedkommende mener jeg ikke, at en Maksimumsgrænse paa 2 Kr. paa nogen Maade er for høj, og for Forsikringssummernes Vedkommende tror jeg, at naar der tages Hensyn til, at man i de færreste Tilfælde vil naa Maksimum 4,800 Kr., nemlig kun i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet, vil den Sum, der i